

Artist Statement

In my work, I would like to let them think about "reality" and "illusion". I used the blue room as a symbol of emptiness and Video Screening of Civil War Situation, I created from Model I made myself was a symbol of fool situation. The combination of "Reality" from Emptiness feeling space and "Illusion" from Visual Reality Video Screening created a very strange image result. In the result, the image of ordinary people walk around civil war situation was very awful for the audiences and me. I hope they might be re-think about what is really going on in the world and criticize more about this materialism world, how much they take form the world is how much they hurt their friends in another side of the world at the same time.

I think the new generation of artists should take care of this world. The topic of selfness is old-fashioned. I believe in the idea of sharing and paying back to the nature. The previous generation has been too selfish, especially in terms of consuming too many natural resources, and our generation is losing the 'right' track. The most important thing is 'unity.' Human needs to create peaceful very urgently; in addition, Contemporary artists should look for opportunity to work together in both nationally and internationally. I think we should care more about everything around us, learn from each other, and create the art works to be model of 'right' attitude and re-build our livable world together.

Noraset Vaisayakul
Bangkok, January 2009

จิตกระจ่าง จินตภาพลึกลับ (Clear Mind, Confusing Perception)

ช่วงระยะเวลา 2-3 ปีหลังจากที่ นรเศรษฐ์ ไวยกุล ได้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร เขาได้ดำเนินการสร้างสรรค์ผลิตผลงาน ดังที่ใครต่อใครเรียกได้ว่าเป็น “งานฝีมือ” ซึ่งตัวเขาได้ทุ่มเทและใส่ใจลงในทุกรายละเอียดของชิ้นงาน-อย่างไรก็ดี ผลงานที่มีความหมายเหล่านั้น ยังคงมีจำนวนจำกัดและคงความเสถียร ในเรื่อง ของ การสร้างสรรค์ แม้ว่าจะมีการพลิกผันในเรื่องของรูปแบบบ้างแล้วก็ตามประเด็นที่น่าสนใจมีอยู่ว่า ในขณะที่ดำรงไว้ซึ่งความเป็นศิลปินเชิงความคิด (Conceptual- Artist) อย่างชัดเจน นรเศรษฐ์กลับสามารถสร้างความรู้สึกพึงพอใจ (pleasure) ขึ้นมาได้อย่างแจ่มชัดจากการใช้วัสดุต่างๆรอบกายเพื่อสรรค์สร้างภูมิทัศน์จำลองขึ้นมาตามแบบฉบับของตน เท่าที่เห็นภูมิทัศน์จำลองเหล่านั้น ได้กลายเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในงานของเขาที่กำลังถูกสร้างให้เกิดขึ้น แม้ว่านรเศรษฐ์จะมีทักษะในการสรรค์สร้าง ภูมิทัศน์จำลองของเมืองหลวง เขากลับเลือกใช้ฉากที่ศรัทธาธรรมชาติเพื่อรวมธาตุทั้งสี่ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) เข้าไว้ด้วยกัน หรือไม่ก็ทำให้ธาตุใดธาตุหนึ่งโดดเด่นขึ้นมา จากนั้นแล้ว จึงเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ปล่อยพลัง “คิ” (Ki) ที่ไหลเวียนอยู่ในร่างกาย หรือ พลังชีวิต “ชี่” (Chi) ออกมา

ณ จุดนี้ ในฐานะที่สวมบทบาทเป็นผู้กำกับควบคุมสถานการณ์ นรเศรษฐ์คาดหวังให้สาธารณชนได้เป็นนักแสดง แทนที่จะเป็น “ผู้ชม” หรือหากจะให้ได้ อาจกล่าวได้ว่า เป็น “ผู้ชมนักแสดง” ในเวลาเดียวกัน

ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของเขามีความแตกต่างจากงานปฏิมากรรมทั่วไป เรื่องของสีจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งไม่ว่าจะเป็นสีที่ใช้หรือไม่ใช้สีก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น สีฟ้า ซึ่งกินอาณาบริเวณมากที่สุด ได้ปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่งและมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในแง่ของการแสดงออกถึงความจริงที่แท้ แต่ถึงกระนั้นมันกลับกลายเป็นสีที่มองไม่เห็น ส่วนบรรดาสีอื่นๆกลับมีความแรงจัดจ้านเกินความเป็นจริง ไม่ต่างไปจากการใช้หน้าฉากหรือการแต่งหน้าของนักแสดงบนละครเวที กรณีเช่นนี้อาจก่อให้เกิดคำถามขึ้นมาว่า ในฐานะที่เป็นสีนั้นมันมีคุณค่าทางสัญลักษณ์อย่างไรหรือเปล่า? อีกทั้งความหมายของมันเกินความกว้างไกลเกินกว่าที่จะเข้าถึง ด้วยเหตุที่ว่ามันมีข้อจำกัดในตัวของมันเองใช่หรือไม่? ในส่วนของภูมิทัศน์จำลองก็มีได้ใจที่จะสื่อความหมายว่าเป็นสิ่งแท้จริง แต่กลับปรากฏให้เห็นเป็นเช่นนั้นเมื่อถูกมองผ่าน หน้าจอ มอนิเตอร์ สิ่งที่เราเห็นเปรียบได้กับจินตภาพบิดๆเบี้ยวๆ ที่มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นความจำที่ไม่ปะติดปะต่อมากกว่าเป็นภูมิทัศน์จริงๆ ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่หรือถูก นำเสนออย่างลือเลิดในแง่ของความเป็นจริง แต่จะด้วยวิธีใดก็ตาม จินตภาพเหล่านั้น กลับอยู่เหนือขอบเขตสิ่งที่มองเห็นได้โดยการรวบรวม เอาโมติฟที่ศรัทธาหมด ของศิลปิน เข้าไว้ด้วยกัน ดังนั้นการรุกรานขององค์ประกอบที่โหดร้ายทารุณต่างๆ (ทหาร ไฟ และซากปรักหักพัง) จึงส่งผลให้ดูราวกับว่าตัวศิลปินกำลังบิดเบือนกับ เหล่าบรรดาปีศาจร้ายทั้งมวล มาถึง ณ จุดนี้ อะไรคือสิ่งที่จุดประกายให้นรเศรษฐ์สร้างโลก หรือ การปรากฏตัวของโลกขึ้นมาใหม่อีกครั้ง? จุดประสงค์ของเขาคือ การแสดงให้เห็นถึงโลกอีกรูปแบบหนึ่งซึ่ง “ดีกว่า” ทั้งนี้เนื่องจากเขาไม่พึงพอใจกับโลกที่เป็นอยู่ใช่หรือไม่? หรือเป็นการแสดงออกถึงความตั้งใจที่จะครอบงำหรือควบคุมกันแน่? เท่าที่เป็นไปได้ นรเศรษฐ์ คือ ผู้ยึดมั่นในอุดมคติคนหนึ่งซึ่งมุ่งแสวงหาสัจจะด้านจิตวิญญาณ ซึ่งการแสวงหาความจริงแท้ดังกล่าวนี้ เขาพยายามที่จะไปให้ไกลกว่าสิ่งที่มองเห็นทั้งปวง โดยการแสดงให้เห็นว่าจินตภาพหนึ่งกำลังเผชิญหน้าอยู่กับอีกจินตภาพหนึ่งที่ไม่ใช่แค่การนำเสนอความจริงอย่างที่ใครต่อใครกำลังเห็นอยู่

การตั้งมั่นอยู่บนพื้นฐานความเชื่อตามแนวคิดของเพลโต ศาสนาฮินดู หรือ ศาสนาพุทธนั้น อาจทำให้เราเกิดสงสัยขึ้นมาว่า อะไรคือความจริงที่แท้กันแน่ ทั้งนี้ในระหว่างที่กลางหรือเหนือกว่าสิ่งที่เราเห็นกับสิ่งที่เรารับรู้มัน บางทีอาจเป็นไปได้ว่า ยังมีความจริงที่แท้ที่อีกอันหนึ่งสถิตอยู่ ซึ่งเราเองก็ไม่สามารถที่จะหยั่งรู้ได้เพื่อที่จะถอดความค่าเฉพาะตามที่ได้รับอิทธิพลจากเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน สิ่งที่คุณเห็นจากการจัดวางของนรเศรษฐ์นั้น ไม่ใช่สิ่งที่คุณเข้าใจ หรือถ้าจะกล่าวให้ถูกต้อง คือ สิ่งที่คุณเข้าใจ ไม่ใช่สิ่งที่คุณเห็น เพราะความจริงที่เราเห็นคือภาพมายาของความจริงที่ถูกถ่ายทำด้วยเครื่องจักรกลที่อยู่หรือ หุ่นยนต์ที่เคลื่อนไหวไปมา โดยที่บน จอมอนิเตอร์นั้น สิ่งปรากฏกลับดูเป็นจริงมากกว่าความจริงที่เป็นอยู่เสียอีก

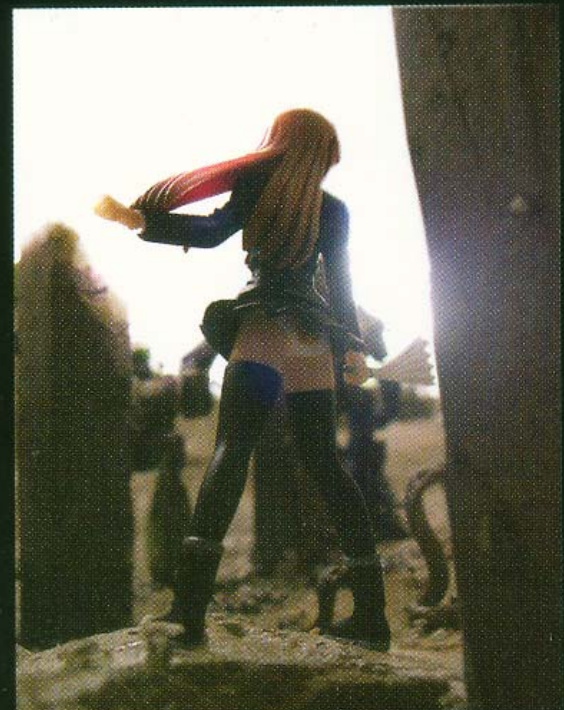
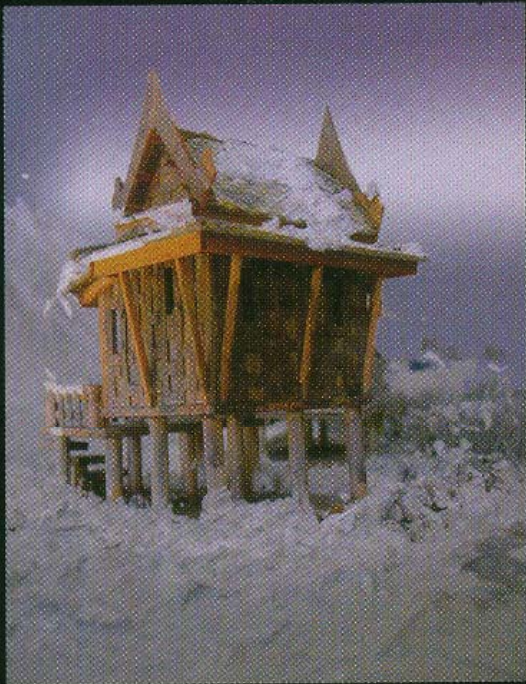
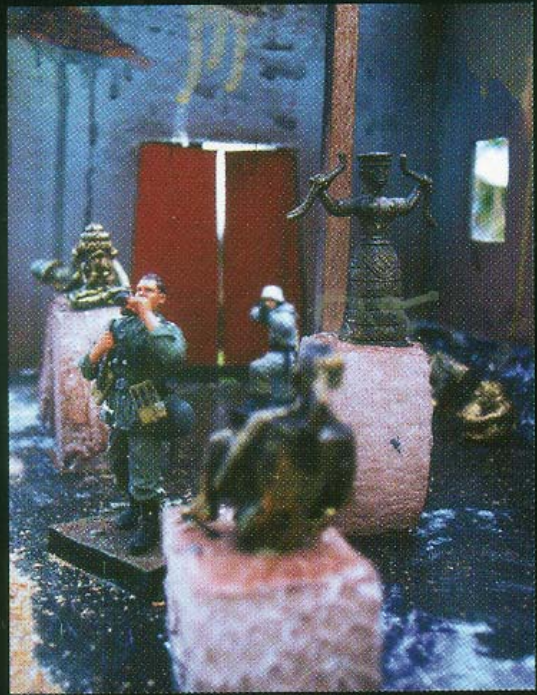
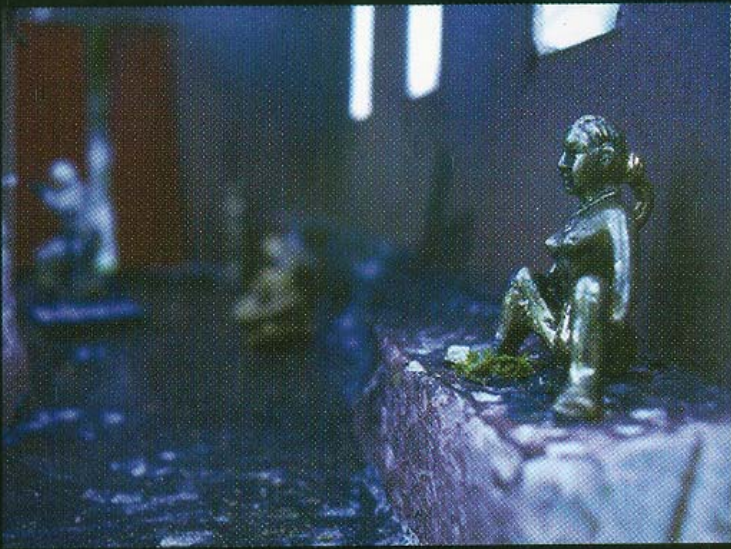
หุ่นยนต์หรือเครื่องจักรกลที่ออกแบบขึ้นมา เพื่อช่วยให้เราได้มองเห็นความจริงหรือการจำลองตนของความจริงในรูปใดรูปหนึ่งนั้น ถือได้ว่าเป็นตัวช่วยที่ดีกว่า เพราะมันเป็นอุปกรณ์ที่มีเครื่องยนต์กลไกใช่หรือไม่? หรืออันที่จริงแล้วในทางตรงกันข้าม ความจริงแท้หรือองค์ประกอบที่ไม่ใช่ข้อเท็จจริงจะสามารถที่จะเข้าถึงได้ง่ายกว่าหรือเปล่า หากผ่าน/เนื่องด้วย ความไม่สมบูรณ์/อคติที่ฝังลึกอยู่ใน การมองเห็นหรือความสามารถในการมองเห็นของเราที่มีมาแต่กำเนิด? ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ ถึงแม้ว่าบทบาทหลัก จะได้ถูกมอบหมายให้กับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ไปเรียบร้อยแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างอาจมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน หากเน้นถึงความมีอำนาจหรืออิทธิพลเหนือสิ่งต่างๆ ด้วยเหตุ แห่งความเป็นมนุษย์ที่ปรากฏอยู่ในงานของนรเศรษฐ์ เนื่องจากในความเป็นจริงนั้น บทบาทในการเชื่อมโยงของผู้ดูต่างหากเล่าที่ทำให้ทั้งงานของเขามีความหมายขึ้นมา นรเศรษฐ์ ยังคงเล่นอยู่กับจินตภาพอย่างเสมอต้นเสมอปลาย โดยสอดแทรกพื้นที่ให้มีหลายๆ ชั้นหรือเพิ่มทัศนียภาพให้มีหลายๆ ฉากเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ (เบนเบี่ยงเส้นทาง) ของผู้ชม ทั้งนี้ในส่วนของผู้ชมซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการชี้แนะใดๆนั้น จำต้องตัดสินใจอย่างเป็นอิสระ โดยมีพื้นฐานอยู่บนข้อสันนิษฐานที่เป็นภาพลวงตาซึ่ง แทบทำให้ไม่ต่างไปจากการขับรถฝ่าดงมืด นอกจากนี้ ยังไม่มีการเชื่อมโยงที่ชัดเจนระหว่างการแสดงของผู้ชมกับจุดชมในคอนทราสต์ เพราะพวกเขาได้ถูกจัดการอย่างแยบยลด้วยการได้รับเชิญให้เป็นผู้ใช้เครื่องบังคับควบคุม (remote control) โดยที่ไม่มีจอมอนิเตอร์แสดงให้เห็นว่าพวกเขา กำลังทำอะไรอยู่ นั่นเท่ากับว่าในงานของ นรเศรษฐ์ นั้น ความคิดในเรื่องความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้ถูกทำให้บิดเบือนไป เหตุยังคงส่งผลแต่ไม่สามารถคาดคะเนได้เนื่องจากขาดความสามารถในการมองเห็น ทั้งที่โดยปกติแล้ว ผลสามารถ/ควรที่จะคาดการณ์ได้ไวล่วงหน้า จากนั้นสมมติฐานแห่งความรับผิดชอบ จึงค่อยตามมา ความรู้สึกของการกระทำที่เร่งรีบบังเกิดขึ้นเมื่อมีการปะทะอย่างจังกับผนังด้านใดด้านหนึ่ง บางทีสิ่งนี้อาจเป็นข้อเตือนใจให้เห็นถึงชีวิตในแต่ละวันที่เราต่างพยายามดันดันไปเรื่อยๆ โดยที่ไม่มีความรู้สึกหยั่งรู้ถึงทิศทางที่ถูกต้องใดๆ ทั้งสิ้น

งานของนรเศรษฐ์ ซึ่งเต็มไปด้วยแง่มุมอันหลากหลายและสามารถตีความได้หลายอย่าง ได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพของเขา อย่างตรงไป ตรงมา นั่นคือ ลุ่มลึก ซับซ้อน และมีปฏิทรรศน์ในตัวเอง ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นไปได้ว่า ฉาก กับดัก และอุปกรณ์ล่อลวงต่างๆ ได้ถูกจัดวางไว้ที่นั่น ก็เพื่อเป็นการปกป้อง ตัวเขา ไม่ให้เปิดเผยตัวตนออกมาจนเกินไป แต่ถึงกระนั้น ความปรารถนาชัดเจนเพื่อที่จะสื่อสารยังคงมีอยู่ แม้ว่าแทบจะไม่หรือไม่เคยเกิดขึ้นจริงๆ ก็ตาม (ดังเช่นปรากฏในงาน ‘Dialogue’ หรือ ‘Sorry’ เป็นต้น) แต่ครั้งหนึ่งที่นรเศรษฐ์แสดงพื้นที่ความเปราะบางของเขาและเชิญให้คนเข้าไปในนั้น เขาได้สัมผัสสัญลักษณ์การปรากฏตัวของเขาเข้าไว้ด้วยกันแต่หลีกเลี่ยงที่จะอยู่ ณ ตรงนั้น... นั่นเป็นเพราะความอ่อนน้อมถ่อมตนหรือความสงบเสงี่ยมเป็นธรรมชาติของเขาหรือเปล่าที่ทำให้งานของเขาออกมาเป็น เช่นนั้น? หรืออันที่จริงแล้ว นั่นเป็นเพราะเขาได้เข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วว่า พลังที่แท้จริงนั้นมิได้อยู่ที่ทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าจะเป็นเบื้องหลัง ฉากหลัง หรือ ข้างหลังสิ่งที่ มองเห็น ก็ตาม

ภาค ภาคีโอ
เจนีวา, ธันวาคม 2551

(บทแปลภาษาไทย: สุதாகาญจน์ ปัทมดิลก)

NORASET VAISAYAKUL

27-5-1975, Bangkok, TH

Education

King Monkut Institute of Technology, BFA(Printmaking), Bangkok, TH, 1991-1995

Silpakorn University, MFA(Printmaking), Bangkok, TH, 1999-2002

Residencies/fellowships/stipends

2007 'Supported by Office of Contemporary Arts, Ministry of Culture, TH

2004 'Supported by Dutch Ministry of Foreign Affairs/DCO/IC'
and Dutch Ministry of Education, Culture and Science, NL

2003 'Supported by Dutch Ministry of Foreign Affairs/DCO/IC'

2003 Rijksakademie van beeldende kunsten/Dutch Ministry of Education, Culture
and Science, NL

2002 Rijksakademie van beeldende kunsten/Dutch Ministry of Education, Culture
and Science, NL

Award

1997 14th Exhibition of Contemporary Art by Young Artists, Bangkok, TH,
'Special Prize'

1997 43rd National Exhibition of Art, Bangkok, TH,
'Bronze Medal Award, Graphic Art Section'

Solo exhibition

2007 PSG art gallery, Silpakorn University "Sorry" Interactive Installation art Exhibition, TH

2005 Rajata Art House, Bangkok, "Animated Diary" Process documentary art project, TH

2001 Pranakorn Bar & Gallery, Bangkok, 'Room', print installation, TH

Group exhibition

2008 Gallery of Department of Art and Design, Narasuan University, "Slow Art"
an art exhibition, TH

2007 ZKM 2007, Thermocline of Art, New Asia Wave, Karlsruhe, GER

2006 21st Asian International Art Exhibition (AIAE), Singapore

2005 "La Fate 5" Art connection, new media video and sound installation exhibition, TH

2005 Jianghu 3 video exhibition organized by Lijiangstudio, Speakeasy Bar, CN

2004 Open studio, Rijksakademie van beeldende kunsten, Amsterdam, NL

2004 "Salon De Los inmigrantes" de Oude Kerk, Amsterdam, NL

2003 Open studio, Rijksakademie van beeldende kunsten, Amsterdam, NL

2003 Chiangmai, TH, The 5th Chiangmai Social Installation: MOKMUAN'
Chiangmai Art and Culture Museum, Chiangmai University Art Museum,
Umong Sibbhadhamma, The Land an AMCAD (Alternative Media Center for
Alternative Development), Chiangmai

2003 CheMould Gallery, Mumbai, IN, video works, curate by Sharmila Samant

2003 Tadu Contemporary Art Gallery, Bangkok, TH, 'The Scene'

2002 Tokyo International Mini-Print Triennial, Tokyo, JP

2002 388 cafe, art space and stylist, Bangkok, TH, 'Trapped', multi-arts
exhibition, organized by Noraset Vaisayakul

2001 Siam Discovery Center, Bangkok, TH, 'Shopping', video installation
exhibition by 10 Thai artists and German artist Mr. Volker Schreiner

2000 Project 304, Bangkok, TH, 'First come first serve'

2000 Thai Farmers bank Art Competition, Bangkok, TH

2000 46th National Exhibition of Art, Bangkok, TH

1999 Art exhibition for the Celebrations on The Auspicious Occasion of His Majesty
the King's Sixth-Cycle Birthday Anniversary, National Gallery, Bangkok, TH

1999 45th National Exhibition of Art, Bangkok, TH

1998 14th Exhibition of Contemporary art by Young Artists, Bangkok, TH